

Protokol pro zápis kvalitativního dotázníku

Číslo

Datum

Skupina divadla DHNP

Vaše jméno Magdaléna Baumannová
Přepis: Magdaléna Baumannová

Demografické údaje o respondentovi

Věk 59

Pohlaví muž

Studium

Povolání

Poznámky

Přepis rozhovoru

Jak trávíte svůj volný čas? Jak relaxujete, co vás naplňuje?

Volný čas, takže cyklistika, turistika, a pokud je zima, dlouhé večery nejraději trávím v divadle Husa na provázku.

Výborně! Jaké místo má kultura ve vašem životě? Je to jen divadlo?

Jsou to knihy, je to divadlo a Provázek speciálně proto, že se svou tvorbou naprosto vymyká tomu co se děje jinde v Brně. Je to vlastně i odpověď na mé otázky o čem ten život je, o pravdě, o hledání, o Bohu...

A máte rad tohle divadlo i jako budovu? Je pro Vás něčím specifická?

Určitě. Moc mi vyhovuje ta velikost, že to není obrovské divadlo, každé představení má svoji specifickou scénu, což mám rád. A v neposlední řadě, když sem člověk chodí dýl, potkává zde, myslím v publiku, známé obličejce.

Vodíte sem své přátele?

Ano, spousta lidí, které sem přivedu, jsou později i abonenti.

Kdo nebo co vás přivedlo k divadlu Husa na provázku?

Já jsem kdysi chodil ještě do Domu umění, bylo mi kolem dvaceti nebo tak nějak, tam to všechno začalo. No a pak dlouho nic a najednou moje manželka šla na nějakého Dostojevského, teď přesně nevím na co, no a potom šla na šňůru čtyř představení Sto roků kobry a já jsem tehdy nechápal, že někdo může být celý den dobrovolně v divadle. Nechal jsem se přesvědčit v polovině dne, abychšel alespoň na jedno představení. Domů už jsem se nevrátil... Tehdy si mě provázek získal a od té doby jsem velkým příznivcem.

Takže si vás tohle divadlo získalo tvorbou Vladimíra Morávka?

Určitě hlavně on, ale samozřejmě jsou tu i další, jako Pitínský, Mikulášek... Především Vladimír Morávek, sem přináší a svým způsobem zpracovává témata, o kterých člověk přemýšlí a zajímají ho.

Takže by se dalo říct, že chodíte do Husy hlavně na Morávka?

Tak.

Navštěvujete i jiná divadla v Brně?

Husu především, párkrát jsem byl v Hadvadle, něco málo v Mahence. Dvakrát jsem měl možnost být na představení v Městském divadle, ale to bylo tak něco neuvěřitelného, v tom negativním slova smyslu... Muzikály rád nemám, když jdu do divadla, hledám odpovědi na otázky, jak jsem říkal před tím. Tam jsem vůbec nepochopil o co šlo, pokud vůbec o něco.

Chodíte na představení jen jednou?

Pokud mě osloví, tak jdu několikrát, když si vzpomenu na Raskolnikova, toho jsem viděl tak čtyřikrát, pětkrát, Běsi asi taky tak. Idiot a Bratři Karamazovi třikrát. Raskolnikov u mě vede. A jako odlehčený žánr, což je tu pro mě Balada pro banditu, ikdyž mě od toho přátelé odrazovali, protože viděli tenkrát tu původní s panem Donutilem a Ivou Bittovou, srovnávali.

Podle čeho si představení vybíráte? Čtete recenze?

Pokud je to dílo Vladimíra Morávka, jdu každopádně. Sleduju stránky divadla, kde si přečtu o čem to je. Pokud mě to zajímá, chci vědět, jak to na mě zapůsobí a ne, jak to ohodnotí kritik. Nejlepší je osobní zážitek.

Sledujete tvorbu Vladimíra Morávka i jinde?

Kdybych měl více času, určitě bych jezdil, ale takové možnosti nemám. Ale díky ČT2 sleduji Divadlo žije a občas nějaký ten záznam z divadelních představení. A taky o něm čtu, takže by se dalo říct, že ho sleduji zprostředkovaně.

Považujete se za iniciátora co se výběru divadla a hry týče?

Jak kdy. Někdy se rád vezu, někdy vybírám sám a беру s sebou ostatní.

Proč do divadla chodíte? Mluvili jsme o Huse, ale vzato obecně, co v divadle hledáte? Co očekáváte? Způsob odreagování a věnování času tomu, na co ve všedním životě čas není. Zklidnění, inspirace...

Spojujete si tohle divadlo i s jinými akcemi? Kromě Sto roků kobry?

Určitě, já bych tu nejradyji bydlel. Taky cyklus Perverze v Čechách. Třeba koncerty Meteor z Prahy. Co mě nadchlo byl Kabinet Havel, což bylo setkávání s lidmi z různých oborů. Což pro mě bylo něco vyjimečného, chodili jsme sem s manželkou a vždycky jsme se sem moc těšili. Kromě dvou sezení, kdy jsem byl v zahraničí, jsem absolvoval všechny. Takže mě Provázek úplně kulturně naplňuje. Když jsem si dřív říkal, že vydržet celý den v divadle je pro bláznů, zjistil jsem, že přestože je to celé náročné na pozornost, stojí to za to. Celý cyklus máte uzavřený, navazuje a všimnete si třeba i věcí, které vám před tím unikaly. Já to celé považuju za úžasný nápad.

Vnímal jste při zmíněných cyklech nějaké rozdíly v hereckých výkonech?

Přišlo mi, že do role mnohem více pronikají, ale třeba u Petra Jeništy jsem se bál o jeho psychické zdraví. Jeho výkon byl tak odevzdaný, že si myslím, že neměl kam dál jít... To bylo úžasný!

Když se vrátíte třeba k tomu Městskému divadlu, vnímal jste nějaký rozdíl mezi publikem?

Ano, absolutně ve všem. V Městském jsem měl pocit, že jsem se octl na nějakém živém natáčení televize Nova. Najednou člověk zjistí, že se do divadla nosí brambůrky, cola a všechno se to konzumuje během představení. Mě to pobouřilo. Nechápu, jak tam může mít člověk prostor k přemýšlení, byť by měl štěstí, že by tam takové představení viděl...

Vzomenete si na úplně první divácké zážitky?

Tak úplně první byly návštěvy se školkou, potom základka. Myslím, že divadlo Radost. Ale všechno to bylo jiné, dětství jsem prožil v totalitě, představení tomu odpovídala.

A bylo v té době, nebo trošku později představení, které se vám vrylo do paměti?

Pamatuju si návštěvu divadla Na zábradlí, bylo mi dvacet a čtyři nebo pět let jsem studoval v Praze. Už nevím název představení, ale vím, že v tom hrál Vladimír Dlouhý, coby poměrně mladík. Byl to tak fantastický herecký výkon a vůbec celé to představení, že jsem si tehdy řekl: 'Jo divadlo, to je hodně zajímavá záležitost'.

Když jste říkal, že chodíte do divadla na Morávka, chodíte i na herce? Co říkáte alternacím tady v Huse?

Tak třeba Idiot, neměl jsem možnost vidět pana Lišku, vždycky jsem viděl Jiřího Vyorálka a s ním jsem byl maximálně spokojený. Co mě zde vždy fascinovalo, byly výkony Petra Jeništy. Ale třeba i Jana Budaře. Ještě, když byla Balada pro banditu v původním obsazení, to se mi moc líbilo, to jsem chodil na ně. Teď už tu nejsou, což je škoda, ale zase dostávají příležitost jiní.

Máte nejoblíbenějšího herce/herečku?

Petr Jeništa, jak už jsem říkal, to co předváděl v Zločinu a trestu bylo nad mé chápání. Když ho člověk vidí ve více kusech, diví se, kolik má hereckých poloh. On když tu postavu nasadí, drží se jí od začátku až do konce. Hlas, pohyby, mimika, úžasně. A třeba Vyorálek je taky osobitý herec, někdy si říkám, že tak jako on to nezahraje nikdo. Umí i pobavit, zrovna v Láskách hraje prvotřídního blba.

Jste z Brna? Musíte nějak řešit dojíždění do divadla respektive z divadla?

Jsem z Brna, takže to mám blízko.

Kdyby jste měl říct jedno představení, jedno z kterého divadla, které na vás nechalo nejhlubší dojem, které by to bylo?

Jednoznačně Raskolnikov.

Rozhovor vedla: Magdaléna Baumannová

Respondent: muž, 59let

Přepis: Magdaléna Baumannová

